

РЕШЕНИЕ

№ 38990

гр. София, 09.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска
Мария Ботева

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10219** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Ботева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 208 и сл. АПК вр. чл. 233 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от „ПМ 19“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Н. Б., срещу решение № 2474/01.07.2026 г. по АНД № 6283/2026 г. по описа на СРС, 14-ти състав, с което е потвърдено НП № 009115/16.03.2026 г. на главния директор на ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на „ПМ 19“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер 1000.00 евро за административно нарушение по чл. 63, т. 3 вр. чл. 209 ЗЗП. Моли съда да отмени оспорения съдебен акт и да бъде отменено наказателното постановление поради съществено нарушение на процесуалните правила относно връчването на АУАН, сочената за нарушена законова разпоредба и съответно задължително съдържание на НП, алтернативно моли да бъде намален размера на наложената имуществена санкция. В открито съдебно заседание касаторът се представлява от пълномощника адв. Б., който поддържа жалбата. Не претендира разноски.

Ответната страна – главният директор на ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, чрез упълномощен юрк. М., оспорва основателността на жалбата с писмени бележки, претендира юрисконсултско възнаграждение. В открито съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага да бъде потвърдено решението на Софийския районен съд.

Административен съд София - град, XVI касационен състав, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл. 348, ал. 1 НПК и съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН,

ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, приема, че касационната жалба е допустима, като подадена в преклузивния срок, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен съдебен контрол, и от процесуално легитимирано лице – страна в производството пред РС, за която оспореният акт е неблагоприятен.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Производството по а.н.д. № 6283/2026 г. по описа на Софийския районен съд е образувано по жалба, подадена от „ПМ 19“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу НП № 009115/16.03.2026 г. на главния директор на ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на „ПМ 19“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер 1000.00 евро/1955.83 лв. за административно нарушение по чл. 63, т. 3 ЗЗП. С оспорения съдебен акт съдът е потвърдил НП и е присъдил разноски на КЗП. За да стигне до този извод, съдът е установил следната фактическа и правна обстановка: с обжалваното НП № 009115/16.03.2026 г. на "ПМ 19" ЕООД била наложена имуществена санкция в размер 1000.00 евро за това, че при направена проверка на 18.11.2025 г. в обект: магазин П., находящ се в [населено място], [община], област С., адрес [улица], е установено, че в търговската зала на проверения обект били изложени за продажба богат асортимент от дрехи. Върху етикета, чрез който артикулите са изложени за продажба, били изписани две цени, в български лева и в евро, информация за производител, вносител, състав, както и намаление в проценти съответно -30%, 50%. В хода на проверката било констатирано, че в търговската зала или в близост до намалените артикули липсвала изписана информация за периода на намаление, като същото било безсрочно и е за артикули от стара колекция. В хода на проверката гл. инспектор Д. К. Д. /актосъставител, в последствие свидетел по делото/ е констатирала, че на входа на търговския обект, както и в търговската зала, са поставени информационни табели с обявено намаление - 30%, 50%, като липсвала информация относно периода за намаление 30% и намаление 50%. В близост или върху всеки изложен за продажба артикул бил поставен етикет върху, който е посочена по-високата цена, която била задраскана, и цена намалена със съответно обявения процент - 30% или 50% намаление. Цената била изписана както в български лева, така и в евро. Описани артикули - детска блуза - стара задраскана цена - 33.22 лв. нова, 23.00 лв. - намалена с 30% - 11.76 евро, с което дружеството нарушило разпоредбата на чл. 63, т. 3 ЗЗП. НП било издадено въз основа на АУАН № 009115/28.11.2025 г. и констативен протокол № К-2769331/18.11.2025 г. По делото е приобщена административнонаказателната преписка по издаване на обжалваното НП, вкл. приложен снимков материал. Според въззивния съд изложената фактическа обстановка се установявала по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, кредитирал е писмените доказателства като относими към предмета на доказване, взаимно допълващи се и непротиворечиви в релевантната им част, както и показанията на свидетеля, кореспондиращи с писмените доказателства по делото. В АУАН и НП били описани обстоятелствата, при които е извършено нарушението от „ПМ 19“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], тълкуването и прилагането на относимата правна норма, а именно че всяко съобщение за намаление на цените трябва да посочва срока, през който стоките и услугите се продават с намалени цени.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, съдът е достигал до правни изводи за закономерен адм.-наказващ акт: обжалваното НП било издадено от компетентен орган, като в производството по съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление не били допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон. Според съда процедурите по съставяне и връчване на АУАН, по издаване и връчване на НП са спазени и изпълнени в съответствие с разпоредбите на ЗАНН. Както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП, се съдържаха всички изискуеми от закона реквизити – време и място на извършване, подробно описание на нарушението, обстоятелствата, при които

същото е извършено и установено, както и нарушените разпоредби на материалния закон. Решението е правилно.

Настоящият касационен съдебен състав на Административен съд София-град, като прецени доказателствата по делото, доводите и възраженията на жалбоподателя, и извърши служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон на обжалваното решение, по арт. чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

В касационната жалба на „ПМ 19“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], са изложени доводи, които релевират на първоначалните такива, с които е сезиран въззивния съд и не сочат на конкретен порок на съдебния акт. Отправените оплаквания са обсъдени в мотивите на съдебния акт. Според касационната инстанция в хода на съдебното производство пред Софийския районен съд не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на постановения съдебен акт, като не се споделят и доводите на касационния жалбоподател относно подвеждането на фактическата обстановка по делото към тълкуването и прилагането на относимите правни норми.

При извършената от съда касационна проверка се констатира, че правилно са приложени и тълкувани материалноправните разпоредби, за които свидетелстват установените по делото факти и обстоятелства, както и събраните доказателства, вкл. писмени и гласни, въз основа на които съдът е формирал вътрешно убеждение за потвърждаване на атакуваното наказателно постановление. Съдът е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая, като установената фактическа обстановка обосновава мотивите на решението и съответства на събраните по делото доказателства. Касационният съд изцяло споделя правните изводи, довели до потвърждаване на процесното наказателно постановление. На основание чл. 221, ал. 2, изр. посл., АПК настоящият съдебен състав препраща към тях, без да е необходимо да ги преповтаря.

Впрочем, за изчерпателност е необходимо да се посочи, че съгласно чл. 233, ал. 4 ЗЗПотр. актове за установяване на административните нарушения и наказателните постановления по смисъла на ЗАНН, както и индивидуалните административни актове по смисъла на АПК може да се връчват на всяко физическо лице, което се намира в търговския обект и което е в граждански или трудови правоотношения с лицето, срещу което са издадени. Несподеляеми са в тази връзка касационните оплаквания за нарушение на чл. 43 ЗАНН по отношение на връчването на АУАН, вкл. с арт. по принципа *Lex specialis derogat legi generali*.

На следващо място, касационният съдебен състав намира, че макар действително в мотивите и в диспозитива на оспореното НП нетъждествено технически да са посочени основания за изисквания за съдържанието на намаление на цени и за начините, по които това се прави, в близките цифром разпоредби чл. 63, т. 3 и чл. 64, т. 3 ЗЗП, то не възниква съмнение по отношение на правилността на цитираната в мотивите разпоредба на чл. 63, т. 3 ЗЗП относно това, че всяко съобщение за намаление на цените трябва да посочва срока, през който стоките и услугите се продават с намалени цени, и че именно в този смисъл са данните по преписката от извършената проверка, както и безпротиворечиво от фактическа и правна страна това се сочи и в процесния АУАН. В тази връзка доводите се черпят и от приложимата в случая санкционна разпоредба – чл. 209 ЗЗП /ДВ, бр. 20 от 2022 г., в сила от 28.05.2022 г., преди изм. ДВ, бр. 87 от 2026 г., в сила от 24.09.2026 г./, че за нарушение на чл. 63, 64, чл. 65, ал. 1 и чл. 66 на виновните лица се налага глоба в размер от 300 до 5000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 500 до 5000 лв. /ред. 2026 г. - за нарушение на чл. 63, 64, чл. 65, ал. 1 и чл. 66 на виновните лица се налага глоба в размер от 250 до 3000 евро, а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 400 до 4000 евро/.

Доказателствата по делото не сочат наличието на смекчаващи обстоятелства, които да обуславят приложението на института на маловажност и касационната инстанция намира за правилно, приетото от въззивния съд, че деянието не представлява "маловажен случай" по чл. 28 ЗАНН, тъй като деянието е формално и е неотносимо дали потребителите са увредени или не. Подобни данни, вкл. дори един потребител през посочения ден да не е закупил стока, не се изследват. Деянието не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от разглеждания вид и размерът на санкцията е справедлив, като същият е определен към средния законов размер.

Въз основа на изложеното настоящата касационна инстанция приема, че обжалваното съдебно решение е правилно. Не са налице сочените от касационния жалбоподател пороци на постановения съдебен акт, съставляващи отменителни основания и обуславящи неговата отмяна. При вярно и всестранно установена по делото фактическа обстановка, въз основа на данните от събраните по делото доказателства, и в съответствие с процесуалните правила и при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, съдебният състав на Софийски районен съд е достигнал до обоснован извод за неоснователност на жалбата, съответно за издадено НП, което да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на Софийски районен съд, с което е потвърдено НП, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претнцията на ответника по касация за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение е основателно, поради което касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на учреждението – Комисията за защита на потребителите съдебни разноски в размер 45 евро, определени съгласно разпоредбите на чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН вр. чл. 25а, ал. 3 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2474/01.07.2026 г. по АНД № 6283/2026 г. по описа на СРС, 14-ти състав, с което е потвърдено НП № 009115/16.03.2026 г. на главния директор на ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на „ПМ 19“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер 1000.00 евро за административно нарушение по чл. 63, т. 3 вр. чл. 209 ЗЗП.

ОСЪЖДА „ПМ 19“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата в размер 45.00 /четиридесет и пет/ евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: